خراسان رضوی

صفحه آخر

دوشنبه
۲۳ مهر ۱۳۹۷
۵ صفر ۱۴۴۰
۸ صفحه/شماره ۳۹۶۹

Mashhad	Taybad	Torbatjam	TorbatHeydarieh	Dargaz	Sabzevar	Quchan	Nishapur
مشهد	تایباد	تربت‌جام	تربت‌حیدریه	درگز	سبزوار	قوچان	نیشابور
▲۱۹ ۵▼	▲۲۳ ۷▼	▲۲۱ ۷▼	▲۲۱ ۷▼	▲۱۷ ۲▼	▲۲۱ ۷▼	▲۱۴ -۱▼	▲۱۹ ۵▼

روزنامه خراسان رضوی:
رتبه یک نشریات استانی

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیر مسئول: محمد سعید احدیان
سردبیر: سیدعلی علوی

دفتر مرکزی: مشهد، بلوار شهید صادقی
صندوق پستی: ۵۱۱-۹۱۷۳۵
تلفن: ۳۷۶۳۴۰۰۰-۰۵۱

نمابر دبیرخانه: ۰۵۱۳۷۶۲۴۳۹۵
پذیرش آگهی و اشتراک: ۰۵۱۳۷۰۱۰
پیامک: ۲۰۰۰۹۹۹

چاپ مشهد: شهر چاپ خراسان
روابط عمومی: ۰۵۱۳۷۰۰۹۱۱۱
نمابر تحریریه: ۰۵۱۳۷۶۲۶۵۰۱

حکمت روز

امام علی (ع)

شگفت ترین عضو انسان قلب اوست و قلب مایه هایی از حکمت و ضد حکمت دارد. اگر آرزو به آن دست دهد، طمع خوارش می گرداند و اگر طمع در آن سر بر کشد، حرص نابودش می کند و اگر ناامیدی بر آن مسلّط شود، اندوه، او را می کُشد... هر کوتاهی برایش زیانبار است و هر زیاده روی برایش تباهی آفرین.
علل الشرایع ص ۱۰۹، ح ۷

مناجات

خواجه عبدا... انصاری

الهی!
روزگاری تو را می جستم خود را می یافتم، اکنون خود را می جویم تو را می یابم
ای محب را یاد و انس را یادگار، چون حاضری این جستن به چه کار؟
الهی!
یافته می جویم، با دیده ور می گویم که دارم چه جویم، که می بینم چه گویم؟
شیفته این جست و جویم، گرفتار این گفت و گویم
این پیش از هر روز و جدا از هر کس مرا در این سوز هزار مطرب نه بس.

با شاعران

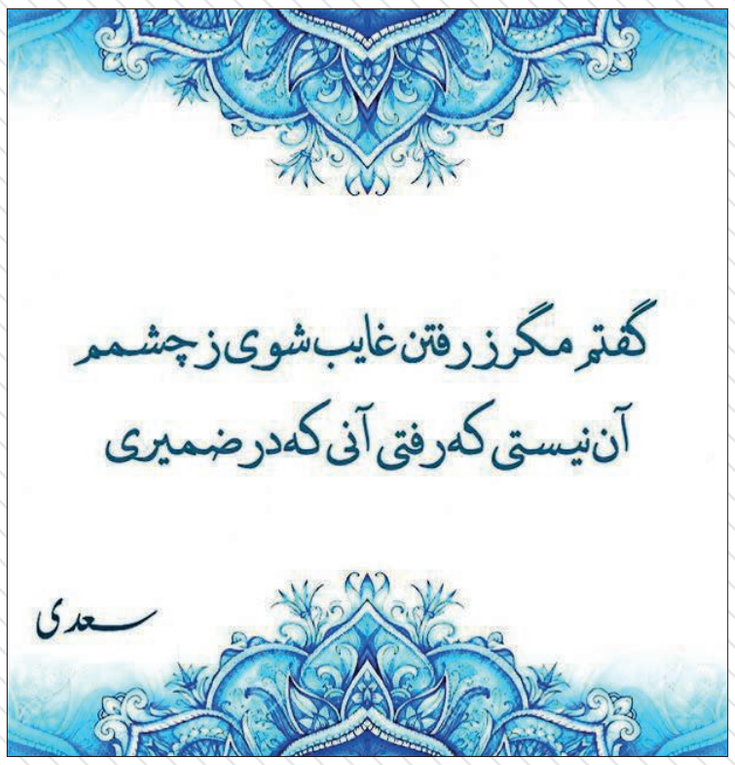

بریده کتاب

پسر، موقعی که آدم می میرد، این مردم خوب آدم را از چهار طرف محاصره می کنند. من امیدوارم که وقتی مُردم، یک آدم بافهم و شعوری پیدا بشود و جنازه مرا توی رودخانه ای، جایی بیندازد. هر جا که می خواهد باشد، ولی فقط توی قبرستان، وسط مرده ها، چالم نکنند. روزهای یک شنبه می آیند و روی شکم آدم دسته گل می گذارند، و از این جور کارهای مسخره. وقتی که آدم زنده نباشد، گل را می خواهد چه کار؟ مرده که به گل احتیاجی ندارد... آدم تا زنده است باید از کسی که دوستش دارد گل هدیه بگیرد...

ناطوردشت–نویسنده: سلینجر

دیالوگ

احمدرضا (مسعود رایگان): دوسِش داری؟
سارا (باران کوثری): آره...
احمدرضا: پس یادت باشه فقط دوست داشتن کافی نیست. عشق مراقبت می خواد...

«خون بازی» - کارگردان: رخشان بنی اعتماد - محسن عبدالوهاب

حکایت

دانشمندی به پدرش گفت: هیچ یک از گفتار به ظاهر آراسته این واعظان در من اثر نمی کند، از این رو که گفتارشان با رفتارشان یکی نیست.
ترک دنیا به مردم آموزند / خویشتن سیم و غلّه اندوزند
عالمی را که گفت باشد و بس / هر چه گوید نگیرد اندر کس (۱)
عالم آن کس بود که بد نکند / نه بگوید به خلق و خود نکند
چنان که قرآن می فرماید: «اَتَأمُرونَ الناسَ بالبِرِّ وَتَنْسَونَ اَنفُسَکُم» - آیا مردم را به نیکی امر می کنید و خود را فراموش می نمایید؟!
عالم که کامرانی و تن پروری کند / او خویشتن گم است که را رهبری کند
پدر در پاسخ پسرش گفت: ای پسر! به محض تصور باطل، شایسته نیست که انسان از سخن ناصحان، روی گرداند و نسبت گمراهی به علما دادن و محرومیت از فواید علم، به خاطر جست وجوی عالم معصوم، همانند مثال آن کوری است که شبی در میان گل و لای افتاده بود و می گفت: یک نفر مسلمان، چراغی بیاورد و جلوی راه مرا روشن کند. زنی شوخ طبع این سخن را شنید و به کور گفت: تو که نمی بینی چراغ به چه درد تو می خورد؟
همچنین مجلس وعظ مانند دکان بزاز (پارچه فروش) است. در دکان بزاز اگر پول ندهی، کالا به تو ندهند. در مجلس وعظ نیز اگر اخلاصی نشان ندهی، نتیجه نمی گیری.
گفت عالم به گوش جان بشنو / ور نماند به گفتنش کردار
باطلَ است آن چه مدّعی گوید / خفته را خفته کی کند بیدار
مرد باید که گیرد اندر گوش / ور نوشته است پند بر دیوار
صاحبدلی به مدرسه آمد ز خانقاه / بشکست عهد صحبت اهل طریق را
گفتم میان عالم و عابد چه فرق بود / تا اختیار کردی از آن این فریق را
گفت آن گلیم خویش به در می برد ز موج / وین جهد می کند که بگیرد غریق را
۱- عالمی که سخن می گوید و عمل نمی کند، هر چه بگوید در کسی اثر نمی کند.

حکایت های گلستان سعدی به قلم روان - محمد محمدی اشتهاردی

به روایت تاریخ

غلامرضا آذری خاکستر

روایتی از تاسیس اولین جذامی خانه نوین در مشهد

زخم جذام

آن طور که اسناد تاریخی روایت می کنند؛ سال های دهه ۲۰ تا اواخر دهه ۴۰، «جذام» از جمله بیماری های عفونی بوده که به کابوس ایرانی ها تبدیل شده و قاطبه مردم آن زمان از ابتلا به این بیماری، به واسطه ناشناخته بودن دلایل بروز آن وحشت داشتند اما در گذر زمان، آن هایی که به دلایلی، این بیماری جسم شان را رنجور کرده بود، ردپایی از سرنوشت خود و دشواری هایی را که از سر گذراندند در تاریخ باقی گذاشتند. مستند «خانه سیاه است» که تدوین و کارگردانی آن را زنده یاد فروغ فرخزاد به عهده داشته، یکی از آثاری بود که مردم را با حقایق این بیماری آشنا کرد و به ارتقای آگاهی اجتماعی منجر شد. آن چه در ادامه می خوانید، شرحی بر حیات مبتلایان به جذام در خطه خراسان است: بررسی ها نشان می دهد که در گذشته تعداد زیادی از جذامی ها، از اقصی نقاط ایران برای طلب شفا راهی مشهد شده و به زیارت امام رضا (ع) مشرف می گردیدند و در ادامه در این شهر ماندگار می شدند. در روایت های تاریخی آمده است: «زمانی که سلطان سنجر در مرو سلطنت داشت، پسر وزیر او به ناخوشی جذام مبتلا شد و با چنین شخصی از خوف سرایت ملاقات نمی کردند مگر این که مریض از اعاظم باشد. به هر حال جوان را به مسافرت وا داشتند و او به مشهد رسید، روزی در این مکان شکار و آهویی را تعاقب می کرد، آهو به میان چار دیوار اسکندر پناه برد، جوان خواست داخل چار دیوار شود اسبش اطاعت نکرد فهمید که این مکان شرافتی دارد. از اسب پیاده شده تعظیم و دعا کرد که جذام او را خدا شفا دهد. چون از دعا فارغ شد فوری صحت یافت واقعه را به پدر خود نوشت و خواهش کرد تا اسباب بنای روضه برای مرقد حضرت رضا (ع) را از سلطان درخواست کند. این استدعا قبول شد و بنایی که بالای مرقد مطهر است، از سلطان سنجر است...[۱].»

موقوفه‌ای برای جذامی ها

تلاش برای ایجاد مکانی مناسب برای نگهداری جذامیان در شهر مشهد از سال ۱۳۰۱ ق./۱۸۸۴ م. کلید خورد. در واقع این آصف الدوله، حکمران خراسان بود که دستور داد تا طی سال های ۱۳۰۱-۱۳۰۳ ق. همه جذامیان را از داخل شهر جمع آوری کنند و در قلعه محراب خان اسکان بدهند. روزنامه «آفتاب شرق» در اردیبهشت ۱۳۰۷ و در گزارشی راجع به وضعیت جذامی خانه مشهد چنین نوشته است: «در ۱۳ اردیبهشت ۱۳۰۷ حدود چهل نفر از جذامی ها در باغ تولیت جمع شده و حقوق هشت ماهه خود را می خواستند. تقاضاهایی از طرف دکترهای آمریکایی به دفتر آستانه رسیده است که در صورت اجازه تولیت، حاضرند دو اتاق به خرج خود، در قلعه محراب خان بسازند تا پناهگاهی برای استراحت در زمان معالجه مریض ها داشته باشند.» از چند سال قبل، به هر یک از جذامی های محراب خان، یک چارک نان در روز و پنج قِران پول در ماه از آستانه داده می شد که نظم و ترتیب پرداخت و تحویل نقد و جنس متناوب بود و بستگی به جدیت متصدیان وقت و آستانه داشت. مرحوم حکیم رادکانی برای خدمت گزاری به جامعه پرستاری از مریض ها، یک ششم مزرعه فزک را وقف نموده و تولیتش را به ایالت وقت واگذار کرد و لی متأسفانه متولی، در عدلیه مشهد محکوم شد پس وقف نامه مسجل به مهر آیت ا... زاده خراسانی و جمعی از موثقین را ارائه داد.

جذامی خانه نوین

تلاش برای ایجاد مکانی طبق اصول بهداشتی برای نگهداری جذامیان در سال ۱۳۰۸ ش./۱۳۴۸ ق. با عنوان «جذامی خانه نوین» آغاز شد و طبق اسناد موجود در پایان سال ۱۳۰۸ ش. در مجموع، تعداد ۱۰۰ نفر مرد، ۳۹ زن و هشت نفر طفل در این جذامی خانه نگهداری می شدند.[۲] برای هر نفر از مجذومین روزی ۱۰ سیر نان می دادند علاوه بر این به هر یک از مجذومین ماهی پنج قران شهریه برای خورش تخصیص می گرفت. اقدامات اصلاحی آستان قدس رضوی در زمینه جذامی خانه و تأمین منابع بهداشتی و رفاهی آن جا موجب می شود تا از تلفات جذامی ها کاسته شود. اسدی نایب التولیه آستان قدس در سال ۱۳۱۳ ش. ضمنِ توصیف وضعیت جذامی خانه، نوشته است: «در جذامی خانه عمارت نسبتاً مرغوبی مطابق حفظ الصحه در باغچه سبز و خرمی برای آن ها ساخته شده و فعلاً قریب به ۱۵۰ نفر در آن جا سکونت دارند که به همّت اطبای آمریکایی مجانی از آن ها پرستاری می شود و معالجه و به خرج آستان قدس نگهداری می شوند و چون از اواخر سال ۱۳۱۲ چندین نفر مجذوم از طرف صحیّه کل مملکتی، از زنجان و غیره منتقل شده اند و محل برای پذیرایی عده زیادتری گنجایش ندارد، در نظر است که برای اوایل سال بعد بر وسعت محل افزوده شود».[۳] علت این که ساخت جذامی خانه ۱۸ ماه به طول انجامید رعایت نکردن در تخصیص وجه لازم بود. پس از گزارش به شاه، مبلغ هزار تومان برای کمک به ساختمان اختصاص یافت و مقرر شد برای کمک به جذامی ها در بودجه آستانه مبلغ مهمی اضافه شود. هفته ای یک مرتبه دکتر استاکر، پزشک انگلیسی و بعد جانشین وی دکتر لیختوارد، پزشک آمریکایی و دکتر هوفمن به همراهی معاونان ایرانی و هندی شان به قلعه کهنه محراب خان می رفتند و روغن چالموگرا به مبتلایان تزریق می کردند. علاوه بر تهیه لوازم معالجه و دوا، دو اتاق در محل ساخته شد و کمک های دیگری مثل گوشت، برنج، روغن، ماش، لوبیا و قند می آوردند که بین جذامی ها تقسیم می شد. آستانه هم مقداری پوستین و لباس طی دو سال به آن ها داد که این کمک ها اثرات خوبی در بهبودی بعضی از جذامی ها داشت. همچنین از طرف انجمن معالجه جذام آمریکا ۱۱ هزار و ۱۵۰ ریال، از مدرسه دختران رشت ۸۱ ریال، از طرف مسیحیان اصفهان ۱۵۵ ریال و در مجموع ۱۵۸۶ ریال به جذامی خانه اختصاص دادند.[۴] دکتر لیختوارد، پزشک مریض خانه آمریکایی مسیحی مشهد در ۲۶ آذر ماه ۱۳۱۱ در نامه ای به اسدی نایب التولیه نوشته است: «از قراری که جذامی ها اظهار می کنند هنوز به ایشان مواجب نرسیده هر هفته عوض پرداخت مواجب عذر می آورند. خواهشمند است امر فرمایید، بیش از این ایشان را سرگردان نگذارند و مواجب را بپردازند. در صورت نداشتن بودجه، اگر ممکن است قدری پول از اداره شیر و خورشید سرخ تهیه کرده به مشار الیه برسانند تا از تلف شدن جلوگیری شود. ایشان لباس لازم دارند. اگر آستانه در این سرما برای این ها لباس تهیّه نکند، احتمال دارد اغلب ایشان از بی لباسی بمیرند».[۵] در برهه ای، افزایش تعداد جذامی ها موجب کمبود جا می شود،

عکس ها از مبتلایان به جذام در ایران در دوره قاجار و پهلوی است

به طوری که دکتر کاکران، پزشک بیمارستان آمریکایی مسیحی مشهد در تاریخ ۸ اردیبهشت ۱۳۲۸ در نامه ای به آستان قدس درخواست تأسیس اتاق های جدید می کند: «در قسمت بیمارستان جذامی خانه تقریباً ۱۵ نفر کور بستری شده اند و برای بیماران دیگر جذامی ابداً جایی نیست. استدعا دارم مقرر فرمایند دو اتاق تازه برای قسمت بیمارستان ساخته شود.»[۶] هزینه ساخت دو اتاق به ابعاد ۱۸ متر مبلغ ۲۳۲ هزار و ۷۵۰ ریال برآورد شده است.[۷] بالاخره در سال ۱۳۲۸ آستان قدس مبلغ ۴۴۰ هزار ریال اعتبار برای مجذومین منظور می کند.[۸]

از نامه‌نگاری به مجلس تا بهکده رضوی

وجود مشکلات عدیده به ویژه گرانی و کمبودهایی که به واسطه جنگ جهانی دوم در مشهد بروز می کند، جذامی خانه را هم با چالش مواجه می کند. جذامی ها در نامه هایی طی سال های ۱۳۱۷ و ۱۳۱۸ به مجلس شورای ملی مشکلات شان را گزارش کرده اند. روزنامه آزادی در ۱۵ دی ۱۳۲۰ درباره جذامی های مشهد، نوشته است: «چند روز است که عده ای از بیماران جذامی در شهر دیده می شوند که مشغول تکدی هستند، معلوم نیست چه شده است؟ این عده بیچاره که روزگار آن ها را به سخت ترین بلا دچار کرده، در کوچه، بازار و خیابان در حال اصطکاک با مردم دیده می شوند. آیا از جذامی خانه گریخته اند یا از خارج به این شهر آمده اند؟ چه کسی باید جان مردم را از این آفت مصون بدارد. بدتر آن که شنیده شد آن هایی که در محراب خان هستند به دهات اطراف می روند و کار می کنند. اگر چنین باشد وای به حال مردم. به هر حال انتظار می رود در اولین فرصت اداره آستانه یا اداره بهداری ما را از نتیجه اقدامات خود مستحضر سازد تا برای رفع تشویش عموم منتشر کنیم.»[۹] تعداد مجذومین نگهداری شده در جذامی خانه آستان قدس در سال ۱۳۲۱ ش. ۱۳۶ نفر است[۱۰] و در ۳۱ اردیبهشت ۱۳۲۳ خلاصه آمار بنگاه خیریه آستان قدس به این شرح گزارش شده است: جذامی هایی که در جذامی خانه آستان قدس نگهداری شدند در آخر اردیبهشت ۱۳۰ تن بودند که ۵۹ تن آن ها به خرج آستان قدس و ۷۱ تن دیگر به خرج بهداری بود[۱۱] یا در گزارش تاریخ ۸ مرداد ۱۳۲۳ تعداد نفرات جذامی که در جذامی خانه آستان قدس جمع آوری شده اند در آخر خرداد ۱۲۷ نفر بودند که ۵۷ نفر به خرج آستان قدس و ۷۰ نفر به خرج بهداری نگهداری می شدند.[۱۲] در ۲۶ آذر ۱۳۲۳ روزنامه «نسیم شمال» تعداد بنگاه های عام المنفعه را که به همت علی منصور استاندار خراسان، برای آستان قدس رضوی تأسیس یا ترمیم شده زیاد نوشته است، ولی مهم ترین آن ها را جذامی خانه دانسته است.[۱۳] دکتر محمد شاهین فر از پیش کسوتان امر پزشکی مشهد نیز در خاطراتش از این مردمان، چنین می گوید: «دانشجوی پزشکی بودم روزی برای دیدن بیمارستان به جذامی خانه رفتم دکتر کاکران (رئیس بیمارستان آمریکایی) قصد دیدن آن جا را داشت، به اتفاق به وسیله دوچرخه جاده خاکی را طی کردیم تا به محل قلعه رسیدیم. در داخل قلعه یک اتاق ویژه پزشکیار بود که خودش جذامی بود و برای این کار تربیت شده بود. او دستورات پزشکان، توزیع دارو و تزریقات و پانسمان را انجام می داد. جذامی ها یک حقوق مختصری از محل موقوفه در یافت می کردند.» طبق نظر پزشکان قدیمی چند نفر از خواهران مسیحی با کمال صداقت در این جذامی خانه مشغول فعالیت بودند. از سال ۱۳۳۶ ش اداره جذامی خانه به وزارت بهداری سپرده شد و پس از آن دکتر محمدولی قهرمان، دکتر مدرسی و دکتر محمدحسن ناظم به ریاست آن جا منصوب شدند. در سال ۱۳۶۱ با انتقال مجذومین به بیمارستان طالقانی (مسلولین سابق) این واحد به بیمارستان شهید هاشمی نژاد تبدیل شد. شماری از این افراد تحت درمان قرار می گرفتند و به مزرعه ای که نزدیک بجنورد است، فرستاده می شدند تا با خانواده خود در آن جا زندگی کنند و هر کدام برابر شغل و پیشه ای که داشتند به کاری مشغول می شدند. این مکان که به نام بهکده رضوی مشهور است در منطقه آشخانه بجنورد قرار دارد و هم اکنون تعدادی از خانواده های جذامی در آن جا زندگی می کنند.

منابع:

[۱]. مطلع الشمس. ج۲، ص۲۳
[۲]. مرکز اسناد و مطبوعات آستان قدس رضوی، سند شماره، ۶۵۹۷۵/۳۷.
[۳]. سند شماره، ۸۸۰۹۹/۴.
[۴]. آفتاب شرق، شماره ۱۳، سال چهارم، دوشنبه ۱۳ اردیبهشت ۱۳۰۷، ص۴.
[۵]. سند شماره، ۹۶۷۱۰/۳.
[۶]. همان، ۶۷۷۲۴/۷.
[۷]. همان، ۶۷۷۲۴/۵.
[۸]. همان، ۶۷۷۲۴/۳.
[۹]. روزنامه آزادی، شماره ۱۹۹۹، دوشنبه، ۱۵ دی، ۱۳۲۰، ص۲.
[۱۰]. همان، شماره ۲۰۸۷، دوشنبه، ۹ آذر، ۱۳۲۱، ص۱.
[۱۱]. روزنامه دادگستران، شماره ۴۵، سال اول، یک شنبه، ۲۸ خرداد ۱۳۲۳، ص۳.
[۱۲]. همان، شماره ۶۰، سال اول، یک شنبه، ۸ مرداد ۱۳۲۳، ص۲.
[۱۳]. روزنامه نسیم شمال، شماره ۴۳، سال سی ام، یک شنبه، ۲۶ آذر، ۱۳۲۳، ص۷.

یادداشت

علیم یارمحمدی
عضو هیئت رئیسه کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی

مقابله با حاشیه نشینی و ضرورت تلاش برای جلب مشارکت اجتماعی

سال هاست که مقوله بافت های فرسوده شهری در ایران به واقعیتی تبدیل شده که به رغم طرح بحث ها و نقطه نظرات مختلف از سوی مسئولان و صاحب نظران این حوزه، تاکنون رویکردها، سیاست ها و راهبردهای به سازی و بازآفرینی موفقی اتخاذ نشده که امید به سامان دهی این بافت ها را در افق مشخصی وعده دهد. مدت هاست که مسئولان اجرایی و متولیان امر سیاست گذاری در حل متفق و متحد به سازی و بازآفرینی این بافت ها و چگونگی اقدام برای پیشگیری از توسعه روزافزون آن ها با یکدیگر چالش دارند و مدت هاست که پنداشت ها و تفاسیر تک بعدی و یک سونگرانه بخشی، با یکدیگر تقابل دارند و این رویکردها در نهایت جز گذر و اتلاف زمان و افزایش شتاب دار نرخ فرسودگی محصول دیگری به همراه نداشته است و پاسخ متقاعد کننده ای نیز فراسوی مسئولان امر قرار نگرفته است. البته وسعت بالای بافت فرسوده با معضلات فراوان و نبود راهبردهای روشن در خصوص برنامه ریزی و مدیریت طرح و اجرا در نوسازی این گونه بافت ها نیز مزید بر علت شده است تا زمینه های تحقق قوانین و مصوبات موجود نیز فراهم نیاید و بافت های فرسوده شهری با روندی افزایشی به یکی از مهم ترین چالش های شهرها تبدیل شوند. اما نکته قابل توجه آن است که شیوه مداخله در بافت های فرسوده نباید اقتداری و از بالا به پایین باشد، چرا که این امر حاصلی جز ایجاد حس لامکانی، جابه جایی ساکنان در حاشیه شهرها، مقاومت و برخوردهای منفی ساکنان در مقابله با مداخله و جابه جایی، از دست رفتن ظرفیت مشارکت اجتماعی مردم، هزینه های زیاد اجتماعی، احتمال بی خانمانی ساکنان این بافت ها، از دست رفتن ریشه های هویتی و... در بر نخواهد داشت و اهداف دولت و مدیریت شهری را برای سامان دهی این بافت ها به چالش می کشاند و به طولانی شدن روند بهبود و اصلاح گری منجر خواهد شد. از این رو همراهی و مشارکت مردم می تواند به کاستن روند این فرایند سخت کمک شایانی کند. مشارکت ساکنان با یکدیگر در تمامی زمینه ها از جمله در تجمیع پلاک ها و ایفای سهم در فرایند به سازی، نوسازی و بازسازی یا به بیان دیگر، به سازی و بازآفرینی محل سکونت و زندگی آن ها میسر می شود. در یک رویکرد مردم گرایانه و مشارکت جویانه همراه با جامع نگری، بازآفرینی و تجدید حیات بافت ها با ماهیتی همه جانبه و فراگیر مبتنی بر جنبشی دایمی و متکی بر مدیریتی منسجم و هوشمند، صورت می پذیرد. به رغم آن که مواد برنامه های ششم توسعه کشور نشان دهنده توجه دولت به موضوع به سازی، نوسازی و بازسازی بافت های فرسوده شهری است اما هنوز اقدامات جامع و قابل قبولی به لحاظ مقیاس و عملکرد که بتوان آن را یک الگو دانست، انجام نشده است. شاهد این مدعا آن است که تا کنون دو هزار و ۷۰۰ محله ناکارآمد در حاشیه شهرها و بافت های فرسوده شناسایی شده که بر اساس برنامه ریزی های مقرر شده تعداد یک هزار و ۳۵۰ محله در برنامه ششم توسعه مورد بازسازی قرار گیرند اما متاسفانه به رغم گذشت یک سال و اندی از برنامه ششم توسعه هنوز تغییر محسوسی در مرحله اجرا مشاهده نمی شود. هم اکنون عمده ترین مشکل بر سر راه احیای این بافت ها نبود تامین بودجه است. از آن جا که بافت های ناکارآمد شهری از چرخه حیات شهری جدا شده و به کانون مشکلات و نارسایی ها تبدیل شده اند، باید برای سامان دهی آن اقدام موثری صورت داد. به بیان دیگر حاشیه نشینی بسترساز آسیب های اجتماعی زیادی است که در آینده هزینه های گزافی را به شهر تحمیل خواهد کرد. در جمع بندی این بحث باید بیان کرد، در دهه های اخیر رشد بی رویه و شتابان شهرها در ایران، مشکلات فراوانی را رقم زده است، به گونه ای که این مشکلات و نارسایی ها، عمده جنبه های شهرنشینی را متاثر از خود قرار داده و آسیب هایی را رقم زده است. حیات شهرها و توسعه آن ها در گرو گشودن گره هایی از این جهت است، در غیر این صورت، این چالش به موازات توسعه شهر، رشد کرده و مستمرا چالش های جدیدی را خلق می کند. بنابراین نمی توان به امید حل خود به خودی این مسئله آن را رها کرد و با برخورد مقطعی، گزینشی، موازی کاری و پراکنده کاری پاسخ گوی آن بود. همچنین این احتمال وجود دارد که مداخله های نسنجیده، خود مشوقی برای گسترش مسئله باشد. حال اگر تدابیر مناسب و برنامه اصولی برای کنترل و به سازی و ارتقای کیفیت زندگی در سکونتگاه های غیررسمی و محلات حاشیه نشین صورت نگیرد، روز به روز معضلات گسترش یافته و موجب به وجود آمدن پیامدهایی همچون تضادهای شدید، رشد بزهکاری، جرم و جنایت و به طور خلاصه ناهنجاری های اجتماعی خواهد شد. بر این اساس باید دولتمردان به دنبال راهبردهای عملیاتی باشند و تمهیداتی را به منظور جلب مشارکت ساکنان این بافت ها بیندیشند، چرا که بازآفرینی و تجدید حیات بافت های فرسوده جز در سایه مشارکت ساکنان و همراهی موثر مدیریت شهری امکان پذیر نیست.

مشهد — # Mashhad

شهر و استان در شبکه‌های اجتماعی

رضا قوچان نژاد لژیونر خراسانی آپوئل قبرس عکس جالبی را از خود و پسرش در اینستاگرام منتشر کرد.

این قاب مشترک از لاله اسکندری بازیگر خراسانی و مریم امیرجلالی در پشت صحنه سریال «بیقراری ۲» ثبت شده است.

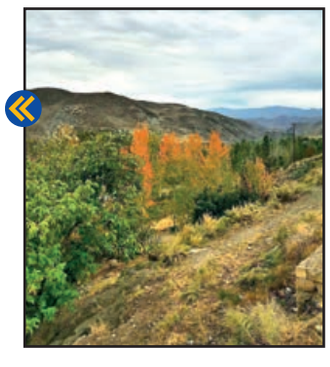

عکسی زیبا از طبیعت اطراف رودخانه فریزی